

8. Gyakorlat

Függvények:

- A függvény egy, a forráskód többi részétől viszonylag független egység.
- Adott feladatot hajtanak végre.
- Kód újrafelhasználás szempontjából hasznosak. Használatukkal olvashatóbbá tehető a kód, az összetett problémák egyszerűbb részekre bonthatók.

- Általános alakjuk bash-ben:

```
function függvénynev { utasítások; }
```

- Példa:

```
var=0
function ertekNoveles {
    ((var++))
}
while [ $var -lt 10 ]; do
    ertekNoveles
    echo $var
done
```

Lokális változók:

- A shell scriptekben megkülönböztethetünk globális és lokális változókat. Globális változó a scripten belül, bárhol létrehozható, lokális változó csak és kizárólag függvény törzsén belül.
- Lokális változó létrehozásához a változónév elé ki kell tenni a „local” kulcsszót, ezek csak annak a függvénynek a törzsén belül érhetők el, amelyben létrehoztuk.

- Példa:

```
var="globalis"
function f {
    local var="lokalis"
    echo $var # a lokális változó értéke íródik ki
}
echo $var # kiírja, hogy „globalis”
echo $(f) # kiírja, hogy „lokalis”
echo $var # kiírja, hogy „globalis”
```

Paraméteres függvények:

- Shell scriptekben a függvényeknek átadott paraméterek a scriptnek megadott parancssori paraméterekkel megegyezően kezelendők.
- \$0-val függvényen belül is a program neve érhető el.
- \$1, \$2, ..., \$9 a függvénynek átadott paraméterek.
- \$# a paraméterek száma, \$* és @\$ az összes paraméter együtt.

- Példa:

```
function hello {
    echo „Hello $1!”
}
read -p „Hogy hívnak? ” name
hello $name
```

Függvény a függvényben:

- Lehetőségünk van létrehozni egy függvényt, egy másik függvény törzsén belül.
- A belső függvény akkor jön létre, amikor a külsőre először hivatkozás történik, ezt követően normál függvényként működik.
- A belső függvény, a külső törzsén belül, és azon kívül egyaránt hívható.

- Példa:

```
function kulso {  
    echo „Hello”  
    function belso {  
        echo „World”  
    }  
}  
belso # hiba, belso még nem létezik  
kulso # kiírja, hogy „Hello”, létrejön belso  
belso # kiírja, hogy „World”
```

Az echo használata függvényeknél:

- Az echo alap funkciója, hogy a paraméterként megadott értékeket a kimenetre írja.
- Függvényeknél az echo, a függvényhívás mikéntjétől függően, a kimenetre írás mellett felhasználható visszatérési érték előállítására is.

- Példa:

```
function f {  
    [ $(($1 % 2)) -eq 0 ] && echo P || echo PTLAN  
}  
f 10 # az eredményt a kimenetre írja  
var=$(f 11) # az eredményt a változóban tárolja
```

A return utasítás:

- Csak egész szám lehet a return paramétere.
- A paramétere, mint a függvény visszatérési értéke, a függvény hibakódjának tekinthető.
- Felhasználható például parancslisták létrehozásához, ha a hívott függvény visszatérési értéke normális, azaz 0, folytatódik a végrehajtás, egyébként megszakad (&& esetén).

- Példa:

```
function f {  
    return 0  
}  
f && echo „Normális.”
```

- A függvények ilyen módon előállított visszatérési értéke elérhető a \$? kifejezéssel.

- Példa:

```
function f {  
    return 153  
}  
f  
echo $?
```

Az eval utasítás:

- Felhasználható arra, hogy egy függvénynek egy változónevet adunk paraméterként, majd ennek a változónak a segítségével adjuk vissza a függvény által elvégzett műveletek eredményét.
- Példa:

```
function f { eval $1="érték"; }  
f var; echo $var
```
- A példában az f függvény törzsén belül, ha elhagynánk az eval utasítást, hibát kapnánk.

Feladat: írjunk scriptet, amely:

- beolvas egy számot, melynek értéke nem lehet, kisebb, mint nulla,
- ha a beolvasott adat hibás, újból kéri a felhasználótól,
- ha a beolvasott szám „n”, akkor kiírja az n. Fibonacci-számot.